

۱۳ شهرالجمال ۱۷۰

۲۰ اردیبهشت ۱۳۹۲

پیروان امر حضرت یزدان در کشور مقدس ایران ملاحظه فرمایند

ورود بیش از هزار نماینده منتخب جوامع ملی بهائی از سراسر عالم به ارض اقدس برای شرکت در یازدهمین کانونشن بین‌المللی بهائی با چنان شور و هیجان و شکوه و جلالی همراه بود که مشاهده آن بی‌اختیار اشک شوق از دیدگان جاری می‌ساخت. اجتماع این خادمان محترم امر الله از زن و مرد و از اقوام و نژادهای گوناگون جهان، نمایی از تنوع نوع بشر بود و گویای دخول امر مبارک به مرحله جدیدی از تمکن در بین جوامع محلی و اقوام مختلف در تمام قارات عالم و حاکی از تأییدات ملاء اعلی و تأثیرات مساعی خستگی‌ناپذیر پیروان حضرت بهاء الله در راه استقرار ملکوت الهی بر عرصه غیرا. انتخاب اعضای بیت العدل اعظم الهی در نهایت خلوص و روحانیت و الفت و محبت و عاری از آرایش‌های انتخاباتی دنیای مادی انجام گردید. در هر یک از جلسات شور و مشورت که موفقیت‌های جامعه جهانی بهائی مورد گفتگو قرار می‌گرفت، ذکر تأثیرات مشهود قوای روحانی منبعت از فداکاری‌ها و جان‌فشانی‌های شما عزیزان ورد زبان و محور کلام بود. دسته‌گلی زیبا یاد احبای عزیز مهد امر الله را هر لحظه در خاطر زنده نگه می‌داشت. در روز دوم کانونشن پس از شنیدن شرحی از احساسات خالصانه شما عزیزان نسبت به جمال اقدس ابهی و آمادگی تان برای استقامت سازنده در راه اعلای امر نازنینش، عده‌ای از نمایندگان از قاره آفریقا به طور دسته‌جمعی به ترنم سرودی روح‌افزا به افتخار آن محبوبان دل و جان پرداختند. در ایام تشریف‌نمایندگان به روضه مبارکه و مقامات مقدسه در ادعیه قلبیه یاد می‌شدید و در طول این مؤتمر فرخنده این بیان شیرین مولای محبوب در گوش جان طنین انداز بود: "در محفل انسیم در محضر قدسیم هم ساکن فردوسیم ای جای تو خالی ای جای تو خالی".

برگزاری این انجمن شور روحانی بین‌المللی مصادف بود با پنجمین سال مسجونیت اعضای هیئت سابق یاران که برای خدمت به بهائیان ایران به تمشیت امور جامعه مشغول بودند و با دومین سال دست‌گیری عزیزانی که با خلوص نیت به تدریس علوم و فنون مفیده به جوانان بهائی اشتغال داشتند، جوانانی که به دستور دولت مردان وطن خویش به خاطر عقاید خود از تحصیلات عالی محروم گشته‌اند. این وقایع اسفبار هر دو نمادی از ظلم و ستمی است که بر کلیه بهائیان ایران وارد می‌شود و در طی دوازده ماه گذشته بدون هیچ دلیل موجهی شدت یافته و از اطفال صغیر تا سال‌مندان ضعیف را در بر گرفته است. این جور و عدوان منبعت از تعصب و نادانی دامن‌گیر بسیاری از دیگر شهروندان غیور آن سرزمین نیز گردیده و موجب شده

است تا عده‌ای از برجسته‌ترین و لایق‌ترین فرزندان آن آب و خاک به بهانه‌های سخیف و بی‌پایه در زندان به سربرند. گویی عاملین این مظالم نه تنها به رضای حق و آسایش خلق بی‌اعتنا هستند بلکه از پیامدهای زیان‌بار اجتماعی، اقتصادی، روانی و معنوی اعمال‌شان برای کشور باستانی ایران و ملت شریف آن نیز پروایی ندارند.

بغض و تعصب دیده‌باطن را کور می‌کند، کاردانی و قضاوت صحیح را از انسان سلب می‌نماید و البته بی‌تدبیری نیز به دنبال می‌آورد. هدف پوچ مسئولین امور از تشدید تضيیقات صرفاً تضعیف روحیه بهائیان و اطفای نار موقده الهیه است. ولی از این نکته غافل‌اند که طوفان عناد هرچقدر ازدیاد یابد هرگز سراج برافروخته‌ی قدرت الهی را خاموش ننماید بلکه بالعکس شدت معاندت موجب اشتعال نار محبت الله در قلوب مستعده گردد. این بیدادگران ناآگاه، وقتی که از تعدیات همه‌جانبه خود نتیجه دل‌خواه نمی‌گیرند به دنبال طرق دیگری برای اعمال فشار و سرکوبی می‌گردند. با دشمنان دیرینه امر الله هم‌دست می‌شوند تا به زعم باطل خود با کاشتن بذرشک و شبهه در قلوب احببا، در جامعه ایجاد اختلاف و نفاق نمایند. زمانی که گفتمان‌های شما را در زمینه جامعه‌سازی برای دوستان، آشنایان و همسایگان تان مؤثر و جذاب می‌یابند به تحریف حقایق و کژنمایی واقعیات می‌پردازند و به تلاشی مذبحخانه برای انتشار شایعات دروغ و مباحث سفسطه‌آمیز دست می‌زنند تا چون ایام گذشته با پیش کشیدن مسائل خشک مذهبی، گفتگوهای مفید و صمیمانه را با مجادله لفظی جای‌گزین کنند.

آنچه همگان حتی معاندین متعصب به آن اذعان دارند اینست که علی‌رغم شدت مصائب و کثرت موانع، شما عزیزان در مقابله با مشکلات همچون کوه ثابت و راسخید زیرا تحمل صدمات و مشقات در سبیل دوست‌یکتا را موهبت کبری می‌دانید و آگاهید که به فرموده مرکز میثاق "همیشه نفوس طیبه در بند راحت و آسایش خویش نبودند بلکه محض نورانیت عموم از نوش گذشتند و تحمل نیش فرمودند." با صبر و سکون به راه خود ادامه می‌دهید و بیانات مولای حنون را مد نظر دارید که می‌فرمایند: "عبدالبهاء را سجن آزادیست و زندان ایوان روحانی و کند و زنجیر گردش و گل‌گشت در حدیقه نورانی. حصیر سریر است و چاه اوج ماه." به علاوه به خوبی می‌دانید که استقرار ملکوت الهی در این جهان پرآشوب کار آسانی نیست. ایمانی راسخ، توکلی کامل، همتی بلند، روحیه‌ای شکست‌ناپذیر، تلاشی مستمر و صبر و تحمل بی‌پایان می‌خواهد. بر سنت خداوندی واقفید و کوشش‌های خود را چون بذری می‌دانید که دهقان ملکوتی در کشت‌زار خود می‌افشاند. حصول ثمر و جمع‌آوری خرمن وقت و حوصله می‌خواهد و زحمت و مشقت می‌طلبد ولی با نزول برکات الهی برداشت محصول موفور قطعی و حتمی است. مطمئن هستید که همان‌گونه که دانه به فیض باران و کوشش باغبان به مرور زمان به درختی تنومند و بارور تبدیل می‌شود،

از خودگذشتگی‌های شما عزیزان و مساعی دیگر بهائیان جهان نیز به طوری که شواهد آن در سراسر عالم ظاهر و آشکار و در این کانونشن بین‌المللی بارز و عیان بود با الطاف و عنایات خداوندی در میقات معین ثمرات عالییه به بار خواهد آورد، قلوب را روشن خواهد کرد، جهان تاریک را رشک گلزار و چمن خواهد نمود و بالمآل وحدت عالم انسانی را محقق خواهد ساخت.

الحمد لله شما باسلان مضمار عبودیت در عرصه ایمان و میدان خدمت گوی سبقت را ر بوده‌اید و تحسین و تمجید آشنا و بیگانه را به خود جلب نموده‌اید. در اعیان مقدسه علیا به یاد فرد فرد شما خادمان عزیز و باوفای حضرت کبریا دست به دعا برمی‌داریم و مزید تأیید و توفیق‌تان را مستلت می‌نماییم.

بِسْمِ اللَّهِ الْعَلِيمِ

